

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 981

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 octombrie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 348 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie	2-5	M.149.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.144.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale	6	M.150.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	9
M.145.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale	6	M.151.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	9
M.146.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unui ofițer din Ministerul Apărării Naționale	7	M.152.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor preoți militari din Ministerul Apărării Naționale	10
M.147.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	7	M.153.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unui preot militar din Ministerul Apărării Naționale	10
M.148.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	8	M.154.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor preoți militari din Ministerul Apărării Naționale	11
		M.155.— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unui preot militar din Ministerul Apărării Naționale	11
		5.720.— Ordin al ministrului educației pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 6.156/2016 privind organizarea și desfășurarea anului pregătitor de limbă română pentru cetățenii străini	12-15
		5.732.— Ordin al ministrului educației privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a învățământului dual	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 348**

din 26 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Titirișcă	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Decizia nr. 86 din 20 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și Decizia nr. 13 din 18 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin raportare la art. 2.224 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 4.774/110/2017* și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.527D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că se pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, astfel încât nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate raportate la cele trei decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.774/110/2017*, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de**

Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Decizia nr. 86 din 20 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și Decizia nr. 13 din 18 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin raportare la art. 2.224 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în despăgubiri pentru accidente cauzate de autoturisme, aflată în calea de atac a apelului, după casarea în parte, cu trimitere, a unei sentințe civile.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prin reglementarea dreptului terțelor persoane păgubite cuprinsă în art. 2.224 din Codul civil legiuitorul a prevăzut, în mod neechivoc, faptul că obligația de reparare a pagubei incumbă celui răspunzător de pagubă, iar, în cazul încheierii unui contract de asigurare, există un drept de opțiune al persoanei păgubite de a se adresa instanței cu o acțiune împotriva asigurătorului. Or, în interpretarea dată textelor de lege criticate prin Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Decizia nr. 86 din 20 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și Decizia nr. 13 din 18 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, instanța supremă a înlăturat de la aplicare dispozițiile art. 2.224 alin. (1) din Codul civil (care constituie regula), impunând o interpretare contrară voinței legiuitorului, în condițiile în care acesta din urmă a acordat persoanei păgubite un drept de opțiune. Astfel, având în vedere faptul că deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție sunt obligatorii pentru instanțe, se apreciază că instanța supremă s-a erijat în legiuitor, cu încălcarea dispozițiilor art. 2.224 din Codul civil. Ca atare, în încercarea de a proteja persoana asigurată/autorul accidentului, Înalta Curte de Casație și Justiție a omis faptul că persoana care are cea mai mare nevoie de protecție este cea păgubită.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere că lipsa motivării acesteia închide calea valorificării efective a drepturilor pretins a fi

încălcate. Astfel, nu sunt respectate exigențele de motivare pe care Curtea Constituțională le-a impus în mod constant în jurisprudența sa, dată fiind numai înșiruirea textelor de referință din Constituție pretins a fi încălcate, fără a fi demonstrată în concret relația de contrarietate existentă între acestea și textul criticat. În concret, argumentele aduse de autoarea excepției vizează numai critici privitoare la maniera lipsită de temeinicie a interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție în materie de asigurări, nefiind aduse în discuție nici măcar critici de neconstituționalitate de natură extrinsecă a unor prevederi din acte normative de nivel primar.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, în interpretarea dată prin Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Decizia nr. 86 din 20 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și Decizia nr. 13 din 18 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin raportare la art. 2.224 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Curtea observă că Legea nr. 136/1995 a fost abrogată expres prin art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 19 septembrie 2016, iar această ordonanță de urgență a fost la rândul său abrogată prin art. 45 lit. b) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 12 iunie 2017.

11. În raport cu evoluția legislativă anterior expusă și având în vedere cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța asupra prevederilor art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie. Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 49: „Asigurătorul acordă despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asigurații

răspund față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, precum și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în conformitate cu:

a) legislația în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de autovehicul și cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislația respectivă și cel prevăzut în contractul de asigurare;

b) legislația românească în vigoare, în cazul în care persoanele păgubite sunt cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care este valabil tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, dacă nu există birou național pe teritoriul traversat în care s-a produs accidentul.”;

— Art. 54 alin. 1: „Despăgubirea se stabilește și se efectuează conform art. 43 și 49, iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, precum și în art. 115 — *Delegarea legislativă*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate reglementează în materia asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, respectiv cu privire la acordarea de despăgubiri, în baza contractului de asigurare, precum și referitor la modalitatea de stabilire a despăgubirii.

14. În prezenta cauză, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autoarea acesteia invocă neconstituționalitatea textelor de lege criticate din perspectiva interpretării date acestora de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin mai multe decizii pronunțate în recurs în interesul legii și cu prilejul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, precum și prin raportare la dispozițiile relevante din Codul civil.

15. Referitor la critica unei decizii pronunțate într-un recurs în interesul legii, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, în jurisprudența sa că o asemenea decizie nu poate constitui *eo ipso* obiect al excepției de neconstituționalitate, fiind, din această perspectivă, inadmisibilă, deoarece instanța de contencios constituțional, în acord cu prevederile art. 146 din Legea fundamentală, nu are competența de a cenzura constituționalitatea hotărârilor judecătorești, indiferent că sunt pronunțate în dezlegarea unor pricini de drept comun ori în vederea interpretării și aplicării unitare a legii (Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003).

16. Cu toate acestea, împrejurarea că printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii se dă unui text legal o anumită interpretare nu este de natură a fi convertită într-un fine de neprimire care să oblige Curtea ca, în pofida rolului său de garant al supremației Constituției, să nu mai analizeze textul în cauză în interpretarea dată de instanța supremă. Constituția

reprezintă cadrul și măsura în care legiuitorul și celelalte autorități pot acționa; astfel și interpretările care se pot aduce normei juridice trebuie să țină cont de această exigență de ordin constituțional cuprinsă chiar în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia în România respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie. Din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională verifică constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii. A admite o teză contrară contravine înseși rațiunii existenței Curții Constituționale, care și-ar nega rolul său constituțional acceptând ca un text legal să se aplice în limite ce ar putea intra în coliziune cu Legea fundamentală (Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, și Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011).

17. Având în vedere cele mai sus statuate, în jurisprudența Curții cu privire la această materie pot fi identificate două abordări distincte, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate, și anume: în primul caz, când autorul excepției critică însăși decizia pronunțată într-un recurs în interesul legii, excepția are caracter inadmisibil și, respectiv, în al doilea caz, dacă excepția de neconstituționalitate se referă la texte de lege interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, instanța constituțională are competența de a se pronunța pe fondul excepției (Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013).

18. Totodată, prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, Curtea a statuat că, în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României. Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora. Așadar, competența Înaltei Curți de Casație și Justiție privind soluționarea recursului în interesul legii este dublu circumstanțiată — numai cu privire la „interpretarea și aplicarea unitară a legii” și numai cu privire la realizarea acestor operațiuni de către „celelalte instanțe judecătorești”. Curtea Constituțională decide asupra constituționalității legilor, în timp ce Înalta Curte de Casație și Justiție, prin intermediul recursului în interesul legii, decide asupra modului de interpretare și aplicare a conținutului normelor juridice. Pe de altă parte, prin efectele produse, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, inclusiv pentru legiuitor, în timp ce deciziile pronunțate pe calea recursului în interesul legii se adresează judecătorului de la instanțele judecătorești (Decizia nr. 206 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013).

19. Toate aceste considerente de principiu sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a unui text de lege interpretat de către Înalta

Curte de Casație și Justiție cu prilejul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Curtea Constituțională având competența de a se pronunța pe fondul excepției asupra textului de lege în interpretarea dată de instanța supremă (a se vedea Decizia nr. 397 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 15 iulie 2016, paragraful 25, și Decizia nr. 229 din 28 aprilie 2022*), paragraful 14, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii).

20. În prezenta cauză, din documentele aflate la dosar reiese că, după parcurgerea primului ciclu procesual, în soluționarea recursului, Înalta Curte de Casație și Justiție a motivat soluția casării cu trimitere la faptul că au fost întrunite cerințele art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, respectiv că hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material. Aceasta deoarece, în primul ciclu procesual, instanțele de fond au reținut în mod greșit că dreptul material la acțiune este prescris întrucât temeiul juridic al cererii de chemare în judecată este răspunderea civilă contractuală (derivată dintr-un raport de asigurare, pretențiile reclamantilor avându-și cauza într-un contract de asigurare de răspundere civilă obligatorie), în realitate, temeiul juridic al cererii de chemare în judecată fiind răspunderea civilă delictuală (a se vedea Decizia nr. 1.797 din 1 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă).

21. Având în vedere dispozițiile imperative ale art. 501 din Codul de procedură civilă privind judecata în fond după casare, Curtea observă că hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru judecătorii fondului. Așadar, în caz de casare cu trimitere (astfel cum se întâmplă în prezenta cauză), instanța care urmează să rejudece trebuie să procedeze numai în sensul și în limitele stabilite prin hotărârea instanței superioare, pentru rest cauza intrând în puterea lucrului judecat. Ca atare, instanța de apel are obligația de conformare la statuările Înaltei Curți de Casație și Justiție.

22. În acest context este invocată pretinsa neconstituționalitate a textelor de lege criticate, fiind motivată prin faptul că interpretările instanței supreme prin decizii pronunțate în vederea unificării practicii înlătură de la aplicare prevederile Codului civil, astfel încât aceasta se erijează în legiuitor. În acest sens, Curtea reține că, prin deciziile invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că: (a) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 86 din Codul de procedură penală, în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, societatea de asigurare are calitate de parte responsabilă civilmente și are obligația de a repara singură prejudiciul cauzat prin infrațiune, în limitele stabilite în contractul de asigurare și prin dispozițiile legale privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă (Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 6 aprilie 2016); (b) în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 58 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, cu modificările și completările ulterioare, asigurătorul subrogat în drepturile persoanei păgubite este îndreptățit să obțină

*) Decizia Curții Constituționale nr. 229 din 28 aprilie 2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 29 iulie 2022.

penalizările prevăzute de dispozițiile art. 38 din același act normativ dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile la scadență sau și le îndeplinește necorespunzător (Decizia nr. 86 din 20 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 17 ianuarie 2018); (c) în litigiile având ca obiect plata de despăgubiri materiale și morale formulate de terțele persoane păgubite prin producerea accidentelor de circulație, în care calitatea procesuală pasivă o are asigurătorul RCA, iar persoana vinovată are calitatea de intervenient forțat sau de pârât alături de asigurătorul RCA, precum și în litigiile privind acțiunile în regres formulate de asigurător împotriva persoanei vinovate de producerea accidentului, competența materială procesuală revine secțiilor specializate (Decizia nr. 13 din 18 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1309 din 30 decembrie 2020).

23. Curtea observă, astfel, că deciziile anterferite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost pronunțate în exercitarea competenței sale specifice de soluționare a recursurilor în interesul legii și de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, transpuse în cadrul legislației infraconstituțională în cuprinsul art. 514 și 519 din Codul de procedură civilă, fără ca acestea să realizeze o interpretare *stricto sensu* a textelor de lege criticate, fiind, în fapt, soluții jurisprudențiale obligatorii pentru instanțele judecătorești, care fac aplicarea legii speciale în materia asigurărilor, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*.

24. Din această perspectivă, Curtea constată că autoarea excepției de neconstituționalitate indică drept obiect al acesteia dispozițiile art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 în interpretarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, criticând, în realitate, Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016, Decizia nr. 86 din 20 noiembrie 2017 și Decizia nr. 13 din 18 mai 2020, pronunțate

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 4.774/110/2017* al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

de Înalta Curte de Casație și Justiție, fără ca acestea din urmă să intervină asupra textelor de lege în vederea interpretării și a stabilirii, în concret, a unui anumit sens în funcție de anumite situații și soluții jurisprudențiale diferite. Față de aceste împrejurări, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, precitată).

25. Mai mult, Curtea observă și faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 49 și ale art. 54 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 în interpretarea Înaltei Curți de Casație și Justiție din perspectiva unui conflict între acestea și prevederile art. 2.224 din Codul civil. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că autoarea excepției de neconstituționalitate dorește, în fapt, ca instanța de contencios constituțional să stabilească dacă în speță există o răspundere solidară a persoanei vinovate de producerea accidentului și a asigurătorului sau o răspundere exclusivă a asigurătorului, având în vedere considerentele deciziilor mai sus menționate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție. Or, acestea nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, ci elemente care țin de interpretarea și aplicarea legii în raport cu situațiile concrete supuse judecării, care excedează competenței instanței de contencios constituțional. În același timp, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu are competența de a modifica sau completa dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate și nici nu este competentă să controleze constituționalitatea unei interpretări date de o anumită instanță judecătorească a textelor legale criticate, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă, și sub acest aspect, ca inadmisibilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 15).

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:

Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.144.

* Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerului nominalizat în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în

domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:

Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.145.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui ofițer
din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2020 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerului nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.146.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari
și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.147.

* Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari
și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.148.

* Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri
din Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2020 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2020 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2020 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.149.

* Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri
din Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2019 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2019 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în

domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.150.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari
și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maistrului militar și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.151.

* Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor preoți militari
din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preotului militar nominalizat în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în

domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preoților militari nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.152.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui preot militar
din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preotului

militar nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.153.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor preoți militari
din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2019 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preoților militari nominalizați în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.154.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui preot militar
din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preotului militar nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 20 septembrie 2022.
Nr. M.155.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 6.156/2016 privind organizarea și desfășurarea anului pregătitor de limbă română pentru cetățenii străini**

În conformitate cu prevederile:

— art. 3 și art. 192 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.855/2016 privind aprobarea Metodologiei de primire la studii și școlarizare a cetățenilor străini în unitățile de învățământ preuniversitar/instituțiile de învățământ superior de stat și particular acreditate, în anul școlar/universitar 2016—2017;

— Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.775/2016 privind aprobarea Metodologiei de primire la studii și școlarizare a cetățenilor străini pe locuri fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă, în instituțiile de învățământ superior de stat acreditate;

— art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 6.156/2016 privind organizarea și desfășurarea anului pregătitor de limbă română pentru cetățenii străini, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 5 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Instituțiile de învățământ superior organizatoare, în anul universitar 2022—2023, ale anului pregătitor de limba română sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

2. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

LISTA
instituțiilor de învățământ superior care organizează anul pregător de limbă română

Nr. crt.	Universitatea	Domeniile fundamentale	Numărul maxim de studenți care pot fi școlarizați
1.	Universitatea Politehnica din București	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte	80
2.	Universitatea Tehnică de Construcții din București	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte	100
3.	Universitatea din București	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	300
4.	Academia de Studii Economice din București	1. Științe sociale 2. Științe biologice și biomedicale 3. Științe inginerești	75
5.	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia	1. Matematică și științele naturii 2. Științe biologice și biomedicale 3. Științe inginerești 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	100
6.	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe sociale 4. Științe umaniste și arte 5. Știința sportului și educației fizice 6. Științe biologice și biomedicale	50
7.	Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	50
8.	Universitatea „Transilvania” din Brașov	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	150
9.	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale	50
10.	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	200

Nr. crt.	Universitatea	Domeniile fundamentale	Numărul maxim de studenți care pot fi școlarizați
11.	Universitatea „Ovidius” din Constanța	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	90
12.	Universitatea din Craiova	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	150
13.	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe sociale 4. Științe umaniste și arte 5. Științe biologice și biomedicale 6. Știința sportului și educației fizice	150
14.	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	90
15.	Universitatea din Oradea	1. Științe biologice și biomedicale 2. Științe sociale 3. Științe umaniste și arte 4. Științe inginerești	50
16.	Universitatea din Petroșani	1. Științe inginerești 2. Științe sociale	25
17.	Universitatea din Pitești	1. Științe inginerești 2. Științe biologice și biomedicale 3. Științe sociale 4. Științe umaniste și arte	150
18.	Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești	1. Științe inginerești 2. Științe sociale 3. Științe umaniste și arte	75
19.	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte	60
20.	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	300
21.	Universitatea „Valahia” din Târgoviște	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe sociale 4. Științe umaniste și arte 5. Știința sportului și educației fizice	50
22.	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte	50

Nr. crt.	Universitatea	Domeniile fundamentale	Numărul maxim de studenți care pot fi școlarizați
23.	Universitatea de Vest din Timișoara	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	150
24.	Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București	1. Matematică și științele naturii 2. Științe inginerești 3. Științe biologice și biomedicale 4. Științe sociale 5. Științe umaniste și arte 6. Știința sportului și educației fizice	100
25.	Universitatea „Titu Maiorescu” din București	1. Matematică și științele naturii 2. Științe sociale 3. Științe biologice și biomedicale	100
26.	Universitatea Româno-Americană din București	1. Științe inginerești 2. Științe biologice și biomedicale 3. Științe sociale	75
27.	Universitatea „Spiru Haret” din București	1. Matematică și științele naturii 2. Științe biologice și biomedicale 3. Științe sociale 4. Științe umaniste și arte 5. Știința sportului și educației fizice	50

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
privind aprobarea Metodologiei de organizare
și funcționare a învățământului dual

În temeiul prevederilor art. 25 alin. (6), art. 331 și 332 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de organizare și funcționare a învățământului dual, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală managementul resurselor umane și rețea școlară, Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală pentru implementarea proiectului „România Educată”, Direcția generală minorități, Direcția generală economică, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare, unitățile de învățământ profesional și tehnic și instituțiile de învățământ superior acreditate duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — De la data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.554/2017 privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a învățământului dual, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 5 aprilie 2017.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 29 septembrie 2022.
Nr. 5.732.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

